

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Det er tilgivet!

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

B 54 handler om voldsramte udenlandske kvinder, hvilket jo er en alvorlig sag, men det ændrer ikke på, at regeringen ikke kan støtte dette beslutningsforslag.

Regeringen er naturligvis enig i, at vold ikke kan accepteres, regeringen er også enig i, at kvinder, der er kommet til Danmark ved ægtefællesammenføring, og som ikke har fået tidsubegrænset opholdstilladelse, er i en vanskelig situation, hvis de bliver nødt til at ophæve samlivet som følge af vold i ægteskabet. Det er der også taget højde for i udlændingeloven allerede i dag.

Efter loven skal der altid foretages en konkret vurdering af, om inddragelse af en opholdstilladelse, f.eks. som følge af samlivsophør, er særligt belastende for udlændingen. Bl.a. tilknytningen til det danske samfund og herboende personer indgår i denne vurdering.

Loven indeholder herudover en særlig regel for opholdstilladelse, der er givet på grundlag af ægteskab. Efter denne bestemmelse skal der tages særligt hensyn til, om samlivsophøret skyldes, at udlændingen har været udsat for vold. Det indgår altså med tungtvejende vægt ved vurderingen af, om opholdstilladelsen skal inddrages eller ej, hvis ægteskabets ophør skyldes ægtefælless voldelige overgreb.

Forslagsstillerne anfører, at retningslinjerne for voldsramte kvinders mulighed for at bevare deres opholdstilladelse bør præciseres i loven.

Som jeg nævnte, tager udlændingeloven allerede i dag højde for de særlige hensyn til voldsramte kvinder. Regeringen finder ikke behov for at præcisere dette yderligere i loven.

Jeg vil i den forbindelse gerne nævne, at disse sager, ligesom alle andre sager, er lige så forskellige som de personer, sagerne omhandler. Der skal derfor altid foretages en konkret vurdering af den enkelte udlændings forhold, herunder af tilknytningen til Danmark og til hjemlandet. Udlændingeloven giver mulighed for at tage sådanne individuelle hensyn, og regeringen finder derfor ikke anledning til at ændre loven på det punkt.

Kl. 14.25

Forslagsstillerne finder, at voldsramte kvinders opholdstilladelse altid skal forlænges, hvis den pågældende har opholdt sig i Danmark i

over 18 måneder. Ved korte ophold skal der ske en konkret afvejning.

Praksis er i dag således, at udlændinge som udgangspunkt kan blive i Danmark efter ca. 2 års ophold, hvis ægteskabets ophør skyldes ægtefælless vold. Der ses dog på den pågældendes tilknytning her til landet og til hjemlandet, og sådan bør det fortsat være. Regeringen vil således ikke være med til automatisk at give opholdstilladelse efter 18 måneders ophold uanset den pågældendes tilknytning her til landet i øvrigt og til hjemlandet.

Forslagsstillerne anfører, at hensynet til kvindens sikkerhed ved en tilbagevenden til hjemlandet bør indgå ved vurderingen af ansøgning om opholdstilladelse, og at myndighederne bl.a. skal vurdere, om kvinden kan få beskyttelse af de lokale myndigheder, f.eks. på grund af trusler om tvangsægteskab.

Risiko for overgreb i hjemlandet er noget, som der tages højde for allerede i dag. Vi har sådanne set hele asylsystemet til at tage sig af sager, hvor der er risiko for overgreb i hjemlandet. Jeg kan i den forbindelse oplyse, at det i praksis er blevet anerkendt, at visse overgreb udøvet af privatpersoner kan være af et sådant omfang og en sådan intensiv karakter, at de må anses som forfølgelse, såfremt myndighederne er vidende om overgrebene og ikke har evne eller vilje til at beskytte kvinden.

Endelig anfører forslagsstillerne, at kvinder skal have bedre mulighed for at dokumentere, at de har været udsat for vold i ægteskabet. Begrundelsen for forslaget synes at bero på misforståelser.

For det første stilles der ikke krav om, at dokumentationen for vold skal kunne føre til domfældelse. For det andet forældes dokumentationen ikke i sager om bevarelse af opholdstilladelsen. Og for det tredje har offentlige myndigheder allerede i dag pligt til at notere væsentlige oplysninger i en sag.

Regeringen er enig med forslagsstillerne i, at kvinden skal kunne dokumentere volden, f.eks. ved at fremlægge politirapporter, skadestuerapporter, udtalelser fra læger, krisecentre m.v. Sådan er det også allerede, så jeg går ud fra, at vi er enige om, at regeringen ikke skal ændre noget på det punkt.

Samlet finder regeringen ikke behov for at ændre i udlændingeloven. Det er imidlertid ikke udtryk for andet, end at regeringen har andre og bedre måder at løse disse problemer på.